

OTRUCIE (3) *sb n*

o jasne; teksty nie oznaczają -é.

sg N otruci(e) (1). ◊ A otruci(e) (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. otruć.

Napojenie trucizną, wprowadzenie trucizny do organizmu; veneficium Mącz (3) : Veneficium, Vczárowanie/ też otrucie. Mącz 479d; tedy lie mnie rzecz tá widzy być niepodobna: áby on to człowiek od trucizny iádowitey vleczony/ pámiętáiąc zázwdy ná ono swoie otrucie: nie miał ná potym y ostrożniey żyć/ żeby z nowu/ tymże iádem zaráżony nie był CzechRozm 206; [otrucie/ veneficium. Volck Ppp4].

Przen: Zepsucie, skażenie [czego] (1) :

Szereg: »skażenie i otrucie« (1): Więcej niż dziewiędziesiąt [!] kácerftw z Grecyey/ y z tch tám ftron ná fkażenie/ y otrucie prawdy Kátolickiey wyfzło SkarJedn 168.

Synonim: »zadanie jadu«.

Cf OTRUĆ